

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CIV. Carmelitæ Congregationis Mantuanæ nequeunt mittere socios ad
Capitulum Gen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

enuntiata fiet, ac in festiuitatibus Assumptionis B. Mariæ Virginis, & omnium Sanctorum. In omnibus autem expositionibus supradictis non possit populo dari nisi una tantum benedictio cum Sanctissimo Sacramento; nec idem SSimum Sacramentum possit eodem die publice exponi in pluribus Altaribus ejusdem Ecclesiæ, nec postquam in uno Altari expositum fuerit, ad aliud Altare, ut ibi pariter exponatur, transportari valeat. Quod si Sacra Communio eodem tempore quo Sanctissimum Sacramentum expositum sit, administranda fuerit, id fiat in Altari diverso, sumendo Sanctissimum Sacramentum ex Ciborio, & finita Communione reponatur in Tabernaculo, aut ita velo tegatur, ut conspici non possit. Denique circa idem Sanctissimum Sacramentum dum expositum fuerit, debeant ardere ante illud continuo saltem decem Candelæ ex cera candida, & pariter ibidem assistere absque intermissione duo Religiosi genuflexi.

Clausula.

§. 1. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectiue inuoluntate obseruari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur; quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Maji MDCLXXXII., Pontificatus nostri Anno Sexto.

CIV.

Confirmatur Pontificis Decretum, quo vetita fuit Conuentibus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ electio Sociorum ad Generale Capitulum mittendorum.

Dat. 12. Julii 1682. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Electio ditorum Sociorum juxta Constitutiones Congregationis.

Cum Nobis innotuisset, in Congregatione Mantuana Fratrum Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex præscripto Constitutionum ipsius Congregationis seruari, ut quilibet Conuentus, in quo sex Fratres in Sacro presbyteratus ordine constituti de familia residerent, suum eligeret socium, qui ad Capitulum Generale d. Congregationis accederet in eoque voti, siue suffragii prærogatiuam haberet. Verum

ejusmodi Sociorum electionem, & ad Capitularia comitia accessum non solum præfata Congregationi, ejsque Conuentibus multum adferunt dampnii, sed etiam prorsus inuitiles esse, cum finis, cujus gratia introducta fuerat hujusmodi Sociorum electio, aut cessasset, aut variis artibus eluderetur, aut aliunde melius obtineri valeret, quin etiam eorundem Sociorum in Capitulis Generalibus interuentum electionibus, aliisque actibus ibidem fieri solitis, quo minus recte, atque ordine fierent, multum impeditenti, atque perturbationis inuehere. Nos die 16. Martii proxime præteriti, attentis præmissis, aliisque iustis de causis animum nostrum mouentibus, expresse mandauimus, ut occasione tam Capituli Generalis tunc de proximo, quam aliorum quorumcumque in perpetuum celebrandorum, nullatenus a Conuentibus dictæ Congregationis Mantuanæ deueniretur ad electionem Sociorum & quatenus pro tunc imminenti illorum electio secuta fuisset, sic electi non possent ad illud se transferre, & si qui ad locum pro eodem Capitulo destinatum jam se contulissent, in eo suffragari minime valeret, sub pœnis contra facientibus priuationis officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, aliisque arbitrio nostro imponendis, & alias, prout in Decreto desuper jussu nostro die prædicta expedito; cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Cum autem (sicut accepimus) nouissime præteritum Capitulum Generale præfata Congregationis Mantuanæ subinde absque dictorum Sociorum interuentu juxta dispositionem dicti Decreti nostri celebratum fuerit, indeque experientia cognitum sit ipsius Decreti obseruationem eidem Congregationi multum emolumentum, atque utilitatis attulisse, ac proinde facile sperari possit, eam in futurum quoque non minus utilem, atque proficiuam fore.

§. 2. Hinc est, quod nos firmiori ejusdem Decreti stabilimento ex commissa nobis cœlitus dispensationis munere providere, ac memoratæ Congregationis commodis, & utilitatibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero quuscumque Capituli Generalis dictæ Congregationis Mantuanæ pro tempore celebrandi occasione, ejusmodi Socii a Conuentibus ipsius Congregationis ullo modo eligantur, nec ad Capitulum Generale hujusmodi pro tempore celebrandum accedere, in eoque suffragari audeant quouis modo, seu præsumant, sub priuationis officiorum, ac vocis activæ, & passivæ per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, aliisque nostro, seu pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis pœnis, tenore præsentium perpetuo prohibemus, & interdiciamus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus Literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & audiri, nec causa propter quas ipsæ præsentibus emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel iustificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata Causa, pretextu, colore, vel capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptione, vel obreptione, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, in-

Causa non permittendi hanc electionem.

Decretum S. Pontificis eam reprobans.

Utilitas huius Decreti.

Illud confirmatur a Pontifice Motu proprio sub certis pœnis.

Clausula.

fringi.

fringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris, seu Constitutionum Congregationis præfata reduci, seu adversus illas oris aperitionis, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentis literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Ordinis, & Congregationis Mantuanæ, ejusque Conventuum quorumcumque, & aliis quibilibet, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, & Congregationi, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibilibet, etiam specificis, & individua mentione, & expressione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantificumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specificis, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCLXXXII. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CV.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ord. Carthusien., quo statuitur, ne quis utatur privilegiis aliorum Regularium in nonnullis casibus sine consensu Rev. P., aut Capituli Generalis.

Privilegia aliorum Regularium d. Ordini concessa fuerunt a Greg. XV. Const. ed. 1623., Febr. 3. P. 2. ab Alexandro III. confirmatus fuit Ordo Constit. ed. 1176., Sept. 2., P. 17., & ab hoc Pontifice approbata fuere illius nova statuta Constit. ed. 1688., Martii 27. P. 12., item extat confirmatio alterius Decreti Capituli pro quadam Taxa Constit. ed. 1682. Aug. 24. P. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum fel. rec. Gregorius PP. XV. prædecessor noster eidem Ordini Privilegia aliis Regularibus concessa gratiose communicaverit, Capitulum Generale dicti Ordinis anno 1679. celebratum, ut statuta ipsius Ordinis, quæ præcipue ob solitudinem, & silentium, specialia, & strictiora, quam aliorum Ordinum sunt, illibata servaret considerans, ex communicatione privilegiorum hujusmodi aliquos ejusdem Ordinis Monachos inveniri, qui sibi placencia licere putarent, & prætextu opinionum quorundam Theologiæ moralis Doctorum de hujusmodi privilegiis nimis large sententium, atque etiam quorundam verborum in ipsis Literis Apostolicis contentorum, quæ pro suo captu interpretabantur, statuta prædicta penitus evertere conarentur, illaque per privilegia hujusmodi abrogata esse censentes, se iidem privilegiis frui debere pertinaciter assererent, ad præcludendam tot erroribus viam, prævertendamque animarum perniciem, quæ inde potuisset exoriri, decretum, seu Statutum edidit tenoris, qui sequitur videlicet. Ex Sedis quidem Apostolicæ gratia Ordo gaudet communicatione Privilegiorum aliorum Regularium Ordinum, ut patet ex Bulla Gregorii PP. XV. sed ne ullus unquam abusus ex tam amplis privilegiis irrepat inter nos contra mentem Ordinis, & ipsius Sedis Apostolicæ, quæ juxta exigentiam temporum, privilegia ipsa explicat, aut restringit, statuimus, & ordinamus, ne ulla persona Ordinis possit uti privilegiis aliis Regularibus concessis circa casus, censuras, & dispensationes, quæ in nostris Statutis expressa non habentur, absque scitu, & consensu Rev. Patris, aut Capituli Generalis, ad quod pertinet privilegiorum istorum dispensatio. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Procurator Generalis Statutum, seu Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret. Nobis propterea dilecti etiam filii Superioris Generalis dicti Ordinis, ac Capituli Generalis prædicti nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur Superiorem Generalem, & Procuratorem Generalem præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, præinsertum Decretum, seu Statutum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Dat. 31. Julii
1682. An. 6.

Causa d.
Decreti extitit abusus
Privilegii a
Greg. XV.
concessi.

Decretum
Capituli Generalis.

Preces Superioris,
ac Procuratoris
Generalis.

Confirmatio supra
relati Decreti.